

som jeg efter Sagens hele Stilling ikke har anseet det nødvendigt at ledsage dette Udcast med særlige Motiver. Det vil være i Thingets Erindring, at et lignende Udcast i forrige Samling blev indbragt for det andet Thing, at det der undergik en udførlig Behandling, navnlig af et Udvalg, at det modtog mere eller mindre indgribende Ændringer, og at det endelig gik over til dette Thing, hvor det undergik en første Behandling, hvorefter der til anden Behandling var stillet Forslag om en Deel forskjellige Ændringer, men uden at disse kom under Thingets Behandling. Som Følge af denne Sagens Stilling har Regjeringen nu, da den igjen maatte ønske at forelægge denne Sag, hvis Fremme er saa vigtig for mange Interesser, troet, at dette hensigtsmæssigt kunde skee ved at slutte sig til Sagen væsentlig i den Skikkelse, hvori den tidligere var bragt ind i dette Thing, nemlig til det i Landstinget vedtagne Udcast. Uagtet det oprindelige Udcast var undergaaet forskjellige Ændringer i Landstinget, har Ministeriet nemlig ikke fundet disse at være af den Natur, at de kunde træde hindrende iveien for at optages i Loven, maaskee med en enkelt Undtagelse, som jeg senere skal tillade mig nærmere at berøre. Der var imidlertid nogle faa Punkter, hvori man troede at kunne gjøre en Forandring, uden derved at hemme Sagens Gang i nogen væsentlig Grad. De ville saaledes, mine Herrer, i nærværende Udcast finde, at der i § 29 er gjort en lille Forandring, forsaavidt Straf af Niis ikke skal kunne anvendes paa Piger i en Alder af mellem 12 og 15 Aar, Noget, som allerede var antydet i Motiverne til det forrige Udcast, men som ikke directe havde fundet udtrykkelig Støtte igjennem en Lovparagraf. Der er endvidere i § 150 rettet en Feil, som har indfæret sig i det af Landstinget behandlede Udcast, idet man har overset, at en Henviisning blev urigtig, fordi to Paragrapher, af hvilke der var henvist til den ene, vare blevne sammenbragne til een. Endelig er der i § 289 foretaget en Forandring, der sigter til at forebygge en Mistyndning af de Bestemmelser, der indeholdes i denne Paragraph. Den handler om Anvendelsen af giftige eller andre farlige Stoffer ved Fabricationen af Varer og om Forhand-

ling af saadanne Varer, og den kunde efter sin tidligere Affattelse maaskee misforstaaes saaledes, at det kunde lægge Hindring iveien for Fabricationen. Dette har man søgt at fjerne ved en noget ændret Redaction. — Endelig staaer endnu tilbage det Punkt, i hvilket den tidligere Regjering ikke havde tiltraadt det af Landstinget vedtagne Resultat, nemlig det forrige Udcasts § 79, som indeholder forskjellige Bestemmelser om landsforræderiske Planer og Foretagender i Forbindelse med Foreninger eller Forsamlinger i Udlandet. Den nuværende Regjering har jo vistnok maattet erkende flere af de Indsigelser, der under Sagens Behandling i Landstinget bleve fremsatte mod den Form, hvori Paragraphen frenttraadte, som begrundede. Man har derfor fundet sig opfordret til at søge at faae Bestemmelsen til at fremtræde i en anden Form, hvor de samme Indvendinger ikke kunde gjøres gjældende. Derimod har man ikke kunnet overbevise sig om, at det vilde være rigtigt at lade det egentlige Indhold af bemeldte Paragraph gaae ud af Loven; man har anseet det for nødvendigt at have en positiv Lovbestemmelse at henholde sig til, for at man ikke skulde nødes til for de Handlinger, der omhandles i denne Paragraph, at hylde til Reglerne om Forsøg og Meddeeltighed, der maaskee ikke i alle Tilfælde vilde vise sig tilstrækkelige. Man har derfor foreslaaet indført i nærværende Udcast en Paragraph, nemlig § 73, hvori der er optaget en Bestemmelse af den tidligere § 79, og som handler om Straf for den, der udtaler sig i offentlig Tale eller Skrift for fjendtlige Foranstaltninger eller Indgreb i den danske Stats Anliggender, og man har dertil søiet en mere almindelig Bestemmelse om, at den, som paa andre Maader end dem, der ere nævnte i de to foregaaende Paragrapher, virker for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat eller uberettiget Indblanding i dens Anliggender, skal anses med den samme Straf, som var bestemt i den tidligere § 79. Flere Forandringer er der ikke foretaget i Lovudkastet, saaledes som det forelaae her i Thinget sidste Gang fra Landstinget, og idet jeg tør haabe, at den samme Stemmning, som dengang syntes at være tilstede i Thinget for denne